

Kaplumbağanın Ay Işığı Bahçesi

Ebru Mina TOMURCUK

Kaplumbağanın Ay Işığ Bahçesi

Ebru Mina TOMURCUK

Çayırın, otların yumuşak ve yeşil büyüdüğü sıcak bir köşesinde, Tilly adında küçük bir kaplumbağa yaşırdı. Solmuş mavi bir önlük ve kırmızı kurdeleli hasır bir şapka takardı. Her akşam, güneş çekilip gittiğinde, Tilly bahçesiyle ilgilenirdi. Ama bu sıradan bir bahçe değildi—yalnızca gün battıktan sonra açan çiçeklerle dolu bir ay ışığı bahçesiydi.

Tilly'nin kabuęu, kehribar rengi kıvrımlarla bezeli yosun yeşiliydi ve burnunun ucunda minicik gözlükler dururdu. Alacakaranlıkta parlayan bakır bir sulama kabı taşırdı. Bahçesi ay çiçekleri, akşam sefaları ve gece açan yaseminlerle doluydu. İlk yıldızlar görüldüğünde, taç yapraklar açılmaya başlar ve serin havaya tatlı, gümüşü bir koku yayardı.

Tilly yavaş, sevecen gülümsemesini gösterdi. 'Hoş geldiniz, küçükler,' diye fısıldadı. Gölgelemin arasından dostları geldi: krem ve gül rengi kanatlı bir güve, parlayan kuyruklu bir ateş böceği ve büyük, yuvarlak kulaklı bir yaras. Bahçesinin büyümesine yardım etmek için her gece ziyarete gelirlerdi. 'Her biriniz özel bir şey getiriyorsunuz,' dedi Tilly. 'Birlikte geceyi güzelleştiriyoruz.'

Adı Millie olan güve, minik yaprak çantasında polen taşırdı. Tüylü antenleri, çiçekten çiçeğe uçarken titrerdi. 'Bu ay çiçekleri en sevdiklerim,' dedi yumuşak bir sesle, gümüş çingırağı çınlayarak. 'Yalnızca bizim için açıyorlar.' Her çiçeğe nazikçe altın polen serperek bahçenin güçlü ve parlak büyümesine yardım etti.

Ateş böceđi Pip, çiçeklerin arasında hızla uçardı; sarı-yeşil kuyruđu minik bir fener gibi parlardı. 'Beni takip edin!' diye cıvıladı, kırmızı atkısı dalgalanarak. Kimse kaybolmasın diye yolları aydınlatırdı. Küçük fener sırt çantası, taç yapraklara sıcak bir ışık tutardı. 'Bahçeyi bütün gece pırıl pırıl tutacağım,' diye söz verdi ve havada mutlu bir tur attı.

Yarasa Bella sessiz ve sağlamdı. İki minik düğmeli yaprak bir yepek ve bir kanadında hasır ot bilezik takardı. 'Göletten su taşıyacağım,' dedi yumuşak sesiyle. Geniş, mor parıltılı kanatlarıyla su damlalarını toplar ve susamış köklerin üzerine nazikçe serperdi. 'Ve çayırdan tohumlar getireceğim,' diye ekledi.

Gece gece dostlar birlikte çalıştı. Millie tozlaşmayı yaptı, Pip yolu aydınlattı, Bella su verdi ve tohum ekti. Tilly gururla izledi. 'Görüyorsunuz,' dedi, 'bazı çiçekler güneşe değil, aya ihtiyaç duyar. Ve bazı yardımcılar en iyi işlerini karanlıkta yapar.' Bahçe gelişti, yıldızların altında yumuşakça parladı.

Ama bir sabah, güneş doğarken gündüz hayvanları ziyarete geldi. Bir tavşan, bir ardıç kuşu ve bir sincap kapanmış çiçeklere baktı. 'Neden hepsi kapalı?' diye sordu tavşan, burnunu oynatarak. 'Bir bahçe gündüz açık olmalı,' dedi ardıç kuşu. 'O zaman herkes tadını çıkarabilir,' diye ekledi sincap, bilgece başını sallayarak.

Tilly öne çıktı, hasır şapkası yana eğikti. 'Bu çiçekler gece açar,' diye nazikçe açıkladı. 'Onlara ay çiçeği ve akşam sefası denir. Güneş batınca açarlar.' Gündüz hayvanları şaşkın göründü. 'Ama bu saçma,' dedi tavşan. 'Çiçeklerin büyümek için güneş ışığına ihtiyacı var.' Ardıç kuşu da onaylayarak cıvıladı.

Gündüz hayvanları anlamadı. 'Onları gündüz açmaya zorlamalısın,' dedi sincap. 'O zaman hepimiz bahçede oynayabiliriz.' Tilly başını yavaşça salladı. 'Her çiçeğin kendi ritmi vardır,' dedi. 'Bazıları güneşte açar, bazıları ayda. İkisi de güzel.' Ama gündüz hayvanları hâlâ kaşlarını çatıyordu.

O akşam Tilly bütün hayvanları bir araya çağırdı—gündüz ve gece. 'Bahçede bir piknik yapalım,' diye önerdi. 'Kendiniz görün.' Tavşan, ardıc kuşu ve sincap güneş batarken çimenlere yerleşti. Gece hayvanları yerlerini aldı. 'Bekleyin ve izleyin,' dedi Tilly, gözleri pırıldayarak.

Gökyüzü kararırken büyülü bir şey oldu. Ay çiçekleri beyaz taç yapraklarını yavaşça açtı ve akşam sefaları yumuşak sarı renkte açıldı. Bahçe gümüşü bir ışıqla parladı. Millie uçtu, Pip pırlıladı ve Bella su serpti. Gündüz hayvanları şaşkınlıkla nefesini tuttu. 'Çok güzel!' diye fısıldadı tavşan. 'Böyle bir şey hiç görmemiştim,' dedi ardıc kuşu.

Tilly gülümsedi. 'Görüyorsunuz,' dedi, 'farklı ritimler saygıyı hak eder. Gece hayvanları gece çiçeklerine yardım eder, gündüz hayvanları gündüz çiçeklerine. Hepimizin kendi zamanı var.' Sincap başını salladı. 'Senden şüphe ettiğimiz için özür dilerim,' dedi. 'Bahçen harika, gece açsa bile.' Diğerleri de gözleri hayranlıkla açılmış hâlde aynı fikirdeydi.

O geceden sonra gündüz hayvanları sık sık ay ışığı bahçesini ziyaret etti. Gecenin sessiz güzelliğini takdir etmeyi öğrendiler. Bazen güneşli çayırdan tohumlar getirdiler ve Bella onları gündüz için ekti. Bahçe, gündüz ve gecenin buluştuğu ve herkesin hoş karşılandığı bir yer oldu.

Tilly bahçesiyle sevgiyle ilgilendi ve dostları—Millie, Pip ve Bella—hiçbir geceyi kaçırmadı. Gündüz hayvanları paylaşmak için ikramlar getirdi. Birlikte, ay ve yıldızların altında farklılıklarını kutladılar. 'Farklı ritimler,' dedi Tilly, 'dünyayı daha zengin bir yer yapar.' Ve bahçe, herkes için huzurlu bir sığınak olarak açmaya devam etti.

Yani eęer bir gn ay ışığında parlayan bir bahęenin yanından geęerseniz, iyice dinleyin. Gmş bir ıngıraęın ınlamasını, minik bir fenerin vızılıtısını ve mor kanatların yumuşak ırpınışını duyabilirsiniz. Ve bilge bir kaplumbaęa ile dostlarının ieklerle ilgilendięini, hepimize birbirimizin ritimlerine saygı duymayı öğrettięini anlarsınız.